

PRZECZANIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; a jasne.

sg N przeczani(e) (2). ◇ [G przeczaniã.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sprzeczką, kłótnia, nieporozumienie (2) :

przeczenie między kim (2): przetoż bądźmy sobie równi/ á nie bądź między námi przeczanie HistRzym 96, 95.

Ze zdaniem przydawkowym (1): Przyiacielu miły/ nie bądź między námi przeczanie ktoryby znas był lepszy HistRzym 95.

[Wyrażenie przyimkowe: »krom przeczania« = bezsprzeczenie: Sine controverfia á dijs folus diligeris. Krom przetzánia fámeo ciebie Bog miluye. TerentMatKęł O3v.]

Synonimy: kłótnia, spor, sprzeczenie.

*Cf **PRZECZAĆ SIĘ***

DDJ